

DELEGERT KOMMISJONSFORORDNING (EU) 2018/1108**2021/EØS/9/19****av 7. mai 2018****om utfylling av europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2015/849 med tekniske reguleringsstandarder for kriteriene for utpeking av sentrale kontaktpunkter for e-pengeutstedere og betalingstjenesteytere og med regler for deres funksjoner(*)**

EUROPAKOMMISJONEN HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,

under henvisning til europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2015/849 av 20. mai 2015 om tiltak for å hindre at finanssystemet brukes til hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme, om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012 og om oppheving av europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/60/EF og kommisjonsdirektiv 2006/70/EF⁽¹⁾, særlig artikkel 45 nr. 11, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) E-pengeutstedere og betalingstjenesteytere kan utpeke sentrale kontaktpunkter for å sikre, på vegne av de utpekende institusjonene, at reglene for bekjempelse av hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme (anti-money laundering and countering the financing of terrorism, AML/CFT) blir overholdt, og for å legge til rette for at vedkommende myndigheter kan føre tilsyn. Medlemsstatene kan kreve at det skal utpekes et sentralt kontaktpunkt dersom betalingstjenesteytere og e-pengeutstedere yter tjenester på deres territorium gjennom virksomheter etablert i en annen form enn filialer, men ikke når de yter tjenester uten å gå gjennom en virksomhet.
- 2) Utpekingen av et sentralt kontaktpunkt for å sikre at AML/CFT-reglene blir overholdt, synes å være berettiget dersom størrelsen på og omfanget av aktiviteten som utøves av betalingstjenesteytere og e-pengeutstedere gjennom virksomheter etablert i en annen form enn filialer, når eller overstiger visse terskelverdier. Disse terskelverdiene bør fastsettes på et nivå som står i forhold til målet til direktiv (EU) 2015/849 om å legge til rette for at vedkommende myndigheter kan føre tilsyn med at slike virksomheter overholder, på vegne av deres utpekende institusjon, lokale AML/CFT-forpliktelser, uten at dette skaper en unødigg stor regelverksbyrde for betalingstjenesteytere og e-pengeutstedere.
- 3) Kravet om å utpeke et sentralt kontaktpunkt synes også å være berettiget dersom en medlemsstat anser at risikoen for hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme knyttet til driften av slike virksomheter er forhøyet, som kan vises for eksempel på grunnlag av en vurdering av risikoen for hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme knyttet til visse kategorier betalingstjenesteytere eller e-pengeutstedere. Medlemsstatene bør ikke være forpliktet til å foreta en risikovurdering av enkeltinstitusjoner for dette formål.
- 4) I unntakstilfeller, dersom medlemsstatene har rimelig grunn til å tro at det er en høy risiko for hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme knyttet til en bestemt betalingstjenesteyter eller e-pengeutsteder som driver etablerte virksomheter på deres territorium, bør de imidlertid kunne kreve at betalingstjenesteyteren eller e-pengeutstederen skal utpeke et sentralt kontaktpunkt, selv om den ikke når terskelverdiene fastsatt i denne forordningen eller ikke tilhører en kategori av institusjoner som er pålagt å utpeke et sentralt kontaktpunkt på grunnlag av medlemsstatens vurdering av risikoen for hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme.

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 203 av 10.8.2018, s. 2, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 132/2020 av 25. september 2020 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester), ennå ikke kunngjort.

⁽¹⁾ EUT L 141 av 5.6.2015, s. 73.

- 5) Dersom det utpekes et sentralt kontaktpunkt, bør kontaktpunktet sikre, på vegne av den utpekende e- pengeutstederen eller betalingstjenesteyteren, at virksomhetene overholder gjeldende AML/CFT-regler. For dette formål bør det sentrale kontaktpunktet ha solid kjennskap til gjeldende AML/CFT-krav og legge til rette for utvikling og gjennomføring av AML/CFT-retningslinjer og -framgangsmåter.
- 6) Det sentrale kontaktpunktet bør blant annet ha en sentral samordningsrolle mellom den utpekende e- pengeutstederen eller betalingstjenesteyteren og dens virksomheter, og mellom e- pengeutstederen eller betalingstjenesteyteren og vedkommende myndigheter i medlemsstaten der virksomhetene er etablert, for å legge til rette for tilsyn.
- 7) Medlemsstatene bør ha rett til, på grunnlag av sin samlede vurdering av risiko for hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme knyttet til aktiviteten til betalingstjenesteytere og e- pengeutstedere som er etablert på deres territorium i en annen form enn filialer, å fastsette at sentrale kontaktpunkter skal utføre visse ytterligere funksjoner som del av sine plikter for å sikre at lokale AML/CFT-forpliktelser blir overholdt. Det kan særlig være hensiktsmessig for medlemsstatene å kreve at sentrale kontaktpunkter skal oversende, på vegne av den utpekende e- pengeutstederen eller betalingstjenesteyteren, rapporter om mistenkelige transaksjoner til enheten for finansiell etterretning i vertsstaten der den ansvarlige enheten er etablert.
- 8) Det er opp til hver medlemsstat å avgjøre om sentrale kontaktpunkter bør ha en bestemt form. Dersom formen er fastsatt, bør medlemsstatene sikre at kravene er forholdsmessige og ikke går lenger enn det som er nødvendig for å oppnå målet om å overholde AML/CFT-reglene og legge til rette for tilsyn.
- 9) Denne forordningen bygger på det utkastet til tekniske reguleringsstandarder som de europeiske tilsynsmyndighetene (Den europeiske banktilsynsmyndighet, Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenestepensjoner og Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet) har framlagt for Kommisjonen.
- 10) De europeiske tilsynsmyndighetene har holdt åpne offentlige høringer om utkastet til tekniske reguleringsstandarder som ligger til grunn for denne forordningen, analysert de mulige tilknyttede kostnadene og fordelene samt innhentet uttalelse fra interessentgruppen for bankvirksomhet opprettet i samsvar med artikkel 37 i henholdsvis europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010⁽¹⁾, europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1094/2010⁽²⁾ og europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010⁽³⁾.

VEDTATT DENNE FORORDNINGEN:

Artikkel 1

Formål og virkeområde

I denne forordningen fastsettes

- a) kriterier for å fastslå under hvilke omstendigheter et sentralt kontaktpunkt i henhold til artikkel 45 nr. 9 i direktiv (EU) 2015/849 bør utpekes,
- b) regler for sentrale kontaktpunkters funksjoner.

Artikkel 2

Definisjoner

I denne forordningen menes med

- 1) «vedkommende myndighet» myndigheten i en medlemsstat som har ansvar for å sikre at e- pengeutstedere og betalingstjenesteytere som er etablert på deres territorium i en annen form enn filialer, og hvis hovedkontor ligger i en annen medlemsstat, overholder kravene i direktiv (EU) 2015/849 slik de er innarbeidet i nasjonal lovgivning,

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/78/EF (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 12).

⁽²⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1094/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenestepensjoner), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/79/EF (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 48).

⁽³⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/77/EF (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 84).

- 2) «vertsstat» medlemsstaten på hvis territorium e-pengeutstedere og betalingstjenesteytere som har hovedkontor i en annen medlemsstat, er etablert i en annen form enn filialer,
- 3) «e-pengeutstedere og betalingstjenesteytere» utstedere av elektroniske penger som definert i artikkel 2 nr. 3 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/110/EU⁽¹⁾ og betalingstjenesteytere som definert i artikkel 4 nr. 9 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2007/64/EF⁽²⁾.

Artikkel 3

Kriterier for utpeking av et sentralt kontaktpunkt

1. Vertsstatene kan kreve at e-pengeutstedere og betalingstjenesteytere som har etablert virksomheter på deres territorium i en annen form enn filialer, og hvis hovedkontor ligger i en annen medlemsstat, skal utpeke et sentralt kontaktpunkt når ett eller flere av følgende kriterier er oppfylt:
 - a) Antall slike virksomheter er minst 10.
 - b) Det samlede beløpet for de elektroniske pengene som er distribuert og innløst, eller den samlede verdien av betalingstransaksjonene som er utført av virksomhetene, forventes å overstige 3 millioner euro per regnskapsår eller har oversteget 3 millioner euro i foregående regnskapsår.
 - c) De opplysningene som er nødvendige for å vurdere om kriteriet i bokstav a) eller b) er oppfylt, gjøres ikke tilgjengelige for vertsstatens vedkommende myndighet på anmodning og til rett tid.
2. Uten at det berører kriteriene fastsatt i nr. 1, kan vertsstatene kreve at visse kategorier av e-pengeutstedere og betalingstjenesteytere som har etablert virksomheter på deres territorium i en annen form enn filialer, og hvis hovedkontor ligger i en annen medlemsstat, skal utpeke et sentralt kontaktpunkt dersom dette kravet står i rimelig forhold til nivået på risikoen for hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme knyttet til driften av disse virksomhetene.
3. Vertsstatene skal basere sin vurdering av nivået på risikoen for hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme knyttet til driften av disse virksomhetene på resultatene av risikovurderinger utført i samsvar med artikkel 6 nr. 1 og artikkel 7 nr. 1 i direktiv (EU) 2015/849 og på andre troverdige og pålitelige kilder som de har tilgang til. Som del av denne vurderingen skal vertsstatene ta hensyn til minst følgende kriterier:
 - a) Risikoen for hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme knyttet til typene produkter og tjenestene som tilbys, og distribusjonskanalene som brukes.
 - b) Risikoen for hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme knyttet til typene kunder.
 - c) Risikoen for hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme knyttet til at virksomheten er basert på enkeltstående transaksjoner framfor forretningsforbindelser.
 - d) Risikoen for hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme knyttet til de landene og de geografiske områdene som betjenes.
4. Uten at det berører kriteriene fastsatt i nr. 1 og 2, kan en vertsstat i unntakstilfeller gi vertsstatens vedkommende myndighet fullmakt til å kreve at en e-pengeutsteder eller betalingstjenesteyter som har virksomheter på vertsstatens territorium i en annen form enn filialer, og hvis hovedkontor ligger i en annen medlemsstat, skal utpeke et sentralt kontaktpunkt, forutsatt at vertsstaten har rimelig grunn til å tro at driften av virksomhetene til e-pengeutstederen eller betalingstjenesteyteren utgjør en høy risiko for hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme.

(1) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/110/EU av 16. september 2009 om adgang til å starte og utøve virksomhet som e-pengeforetak og om tilsyn med slik virksomhet, om endring av direktiv 2005/60/EF og 2006/48/EF og om oppheving av direktiv 2000/46/EF (EUT L 267 av 10.10.2009, s. 7).

(2) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2007/64/EF av 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked og om endring av direktiv 97/7/EF, 2002/65/EF, 2005/60/EF og 2006/48/EF samt oppheving av direktiv 97/5/EF (EUT L 319 av 5.12.2007, s. 1).

*Artikkel 4***Sikring av at AML/CFT-reglene overholdes**

Det sentrale kontaktpunktet skal sikre at virksomheter som angitt i artikkel 45 nr. 9 i direktiv (EU) 2015/849 overholder vertsstatens AML/CFT-regler. For dette formål skal det sentrale kontaktpunktet

- a) legge til rette for utvikling og gjennomføring av AML/CFT-retningslinjer og -framgangsmåter i henhold til artikkel 8 nr. 3 og 4 i direktiv (EU) 2015/849 ved å informere den utpekende e-pengeutstederen eller betalingstjenesteyteren om AML/CFT-kravene som gjelder i vertsstaten,
- b) overvåke, på vegne av den utpekende e-pengeutstederen eller betalingstjenesteyteren, at disse virksomhetene faktisk overholder de AML/CFT-kravene som gjelder i vertsstaten, samt de retningslinjene, kontrollene og framgangsmåtene som den utpekende e-pengeutstederen eller betalingstjenesteyteren har vedtatt i henhold til artikkel 8 nr. 3 og 4 i direktiv (EU) 2015/849,
- c) underrette hovedkontoret til den utpekende e-pengeutstederen eller betalingstjenesteyteren om eventuelle overtredelser eller etterlevelsproblemer i disse virksomhetene, herunder alle opplysninger som kan påvirke virksomhetens evne til effektivt å overholde den utpekende e-pengeutstederens eller betalingstjenesteyterens AML/CFT-retningslinjer og -framgangsmåter, eller som på annen måte kan påvirke den utpekende e-pengeutstederens eller betalingstjenesteyterens risikovurdering,
- d) sikre, på vegne av den utpekende e-pengeutstederen eller betalingstjenesteyteren, at det treffes korrigerende tiltak i tilfeller der disse virksomhetene ikke overholder, eller er i fare for ikke å overholde, gjeldende AML/CFT-regler,
- e) sikre, på vegne av den utpekende e-pengeutstederen eller betalingstjenesteyteren, at disse virksomhetene og deres personale deltar i opplæringsprogrammer nevnt i artikkel 46 nr. 1 i direktiv (EU) 2015/849,
- f) representere den utpekende e-pengeutstederen eller betalingstjenesteyteren i dens kommunikasjon med vedkommende myndigheter og vertsstatens enhet for finansiell etterretning.

*Artikkel 5***Tilrettelegging av tilsyn som utføres av vertsstatens vedkommende myndigheter**

Det sentrale kontaktpunktet skal legge til rette for det tilsynet som vertsstatens vedkommende myndigheter skal føre med virksomheter som angitt i artikkel 45 nr. 9 i direktiv (EU) 2015/849. For dette formål skal det sentrale kontaktpunktet, på vegne av den utpekende e-pengeutstederen eller betalingstjenesteyteren,

- a) representere den utpekende e-pengeutstederen eller betalingstjenesteyteren i dens kommunikasjon med vedkommende myndigheter,
- b) få tilgang til opplysninger som disse virksomhetene innehar,
- c) svare på enhver anmodning fra vedkommende myndigheter knyttet til aktiviteten til disse virksomhetene, gi vedkommende myndigheter relevante opplysninger som innehas av den utpekende e-pengeutstederen eller betalingstjenesteyteren og disse virksomhetene, og eventuelt regelmessig rapportere,
- d) legge til rette for stedlige tilsyn av disse virksomhetene dersom vedkommende myndigheter krever det.

*Artikkel 6***Ytterligere funksjoner som ivaretas av sentrale kontaktpunkter**

1. I tillegg til funksjonene angitt i artikkel 4 og 5 kan vertsstatene kreve at sentrale kontaktpunkter skal utføre, på vegne av den utpekende e-pengeutstederen eller betalingstjenesteyteren, én eller flere av følgende funksjoner:

- a) Sende inn rapporter i henhold til artikkel 33 nr. 1 i direktiv (EU) 2015/849, som innarbeidet i vertsstatens nasjonale lovgivning.
- b) Svare på enhver anmodning fra enheten for finansiell etterretning angående aktiviteten til virksomheter som angitt i artikkel 45 nr. 9 i direktiv (EU) 2015/849, og gi enheten for finansiell etterretning relevante opplysninger knyttet til slike virksomheter.

- c) Granske transaksjoner for å identifisere mistenkelige transaksjoner der det er relevant, i lys av størrelsen på og kompleksiteten til aktiviteten til e-pengeutstederen eller betalingstjenesteyteren i vertsstaten.
2. Vertsstatene kan kreve at sentrale kontaktpunkter skal utføre én eller flere av de ytterligere funksjonene angitt i nr. 1 dersom disse ytterligere funksjonene står i rimelig forhold til det samlede nivået på risikoen for hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme knyttet til driften av de betalingstjenesteyterne og e-pengeutstederne som har etablert virksomheter på deres territorium i en annen form enn filialer.
3. Vertsstatene skal basere sin vurdering av nivået på risikoen for hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme knyttet til driften av slike virksomheter på resultatene av risikovurderinger utført i samsvar med artikkel 6 nr. 1 og artikkel 7 nr. 1 i direktiv (EU) 2015/849, artikkel 3 nr. 2 i denne forordningen, dersom det er relevant, og på andre troverdige og pålitelige kilder som de har tilgang til.

Artikkel 7

Ikrafttredelse

Denne forordningen trer i kraft den 20. dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordningen er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel 7. mai 2018.

For Kommissjonen

Jean-Claude JUNCKER

President
